

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมการขนส่งทางบก

เรื่อง หลักสูตรการอบรมความรู้เกี่ยวกับการขับรถและวินัยจราจร

พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักสูตรการอบรมความรู้เกี่ยวกับการขับรถและวินัยจราจรสำหรับใช้ในการอบรมผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่ซึ่งถูกตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถหรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก เพื่อประโยชน์ในการควบคุมความประพฤติของผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่ให้เกิดความปลอดภัยในการจราจร ในกรณีที่ผู้ขับขี่กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกหรือกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับรถหรือการใช้ทาง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๒/๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และอธิบดีกรมการขนส่งทางบก จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ซึ่งถูกตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถ หรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ตามมาตรา ๑๔๒/๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

“หลักสูตรการอบรมความรู้เกี่ยวกับการขับรถและวินัยจราจร” หมายความว่า การอบรมและการทดสอบให้กับผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่เพื่อขอคืนคะแนน

“การอบรม” หมายความว่า การอบรมภาคทฤษฎีตามวิชาที่กำหนด

“การทดสอบ” หมายความว่า การทดสอบข้อเขียนเพื่อวัดความรู้ความสามารถภายหลังการอบรม

“ผลการอบรมและการทดสอบ” หมายความว่า ข้อมูลผลการอบรมของผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่ที่ผ่านการอบรมและผ่านการทดสอบจากกรมการขนส่งทางบกหรือโรงเรียนสอนขับรถที่กรมการขนส่งทางบกรับรอง โดยบันทึกผ่านระบบสารสนเทศของกรมการขนส่งทางบก หรือดำเนินการในรูปแบบอื่นตามที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด เพื่อคืนคะแนนความประพฤติในการขับรถ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่ที่มีสิทธิขอเข้ารับการอบรมเพื่อขอคืนคะแนนความประพฤติในการขับรถ มีดังนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่ซึ่งถูกตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถจนเหลือน้อยกว่า ๖ คะแนน

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่ซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ตามมาตรา ๑๔๒/๑ วรรคสาม

ข้อ ๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่ซึ่งถูกตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถจนเหลือน้อยกว่า ๖ คะแนน มีสิทธิขอเข้ารับการอบรมเพื่อขอคืนคะแนนความประพฤติในการขับรถได้ปีละ ๒ ครั้ง ตามรอบปีปฏิทิน

หมวด ๒
หลักสูตรการอบรมความรู้

ส่วนที่ ๑
การอบรม

ข้อ ๔ การอบรมเพื่อขอคืนคะแนนความประพฤติในการขับรถ มีดังนี้

(๑) การอบรมครั้งที่ ๑ ในรอบปีปฏิทิน มีจำนวนทั้งหมด ๓ หลักสูตร ดังนี้

(ก) หลักสูตรกรณีขอคืนคะแนนไม่เกินจำนวน ๑๒ คะแนน มีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๔ ชั่วโมง

(ข) หลักสูตรกรณีขอคืนคะแนนไม่เกินจำนวน ๙ คะแนน มีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมง

(ค) หลักสูตรกรณีขอคืนคะแนนไม่เกินจำนวน ๖ คะแนน มีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๒ ชั่วโมง

ผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่ที่มีสิทธิเลือกหลักสูตรการอบรมตาม (๑) ได้เพียงหลักสูตรเดียว โดยจะได้รับคืนคะแนนความประพฤติในการขับรถตามจำนวนคะแนนที่ผ่านการอบรมและทดสอบตามหลักสูตรที่กำหนดใน (๑) แต่เมื่อรวมคะแนนที่ได้รับคืนมาแล้วจะมีคะแนนรวมไม่เกิน ๑๒ คะแนน

(๒) การอบรมครั้งที่ ๒ ในรอบปีปฏิทิน มีจำนวนทั้งหมด ๑ หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรคืนคะแนนกลับมาเป็น ๖ คะแนน มีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมง

(๓) การอบรมกรณีถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ มีจำนวนทั้งหมด ๑ หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรกรณีถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ (คืนคะแนนกลับมาเป็น ๑๒ คะแนน) มีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๔ ชั่วโมง

ข้อ ๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่ที่ขอเข้ารับการอบรมจะต้องเข้ารับการอบรมให้ครบตามระยะเวลาที่กำหนดในแต่ละหลักสูตร โดยต้องดำเนินการอบรมให้แล้วเสร็จภายในครั้งเดียว ทั้งนี้ ผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่ไม่สามารถสะสมจำนวนชั่วโมงการอบรมได้

ข้อ ๖ การอบรมตามข้อ ๔ ในแต่ละหลักสูตรประกอบด้วยวิชา ดังต่อไปนี้

(๑) วิชาความรู้พื้นฐาน

(ก) สถานการณ์เกี่ยวกับอุบัติเหตุ

๑) แนวโน้มของอุบัติเหตุทางถนน

- ๒) สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ
- ๓) กลุ่มเสี่ยงจำแนกตามเพศ
- ๔) กลุ่มเสี่ยงจำแนกตามกลุ่มอายุ
- ๕) อุบัติเหตุจำแนกตามช่วงเวลาเดือน
- ๖) ประเภทยานพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุ

(ข) ปัจจัยที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ

- ๑) ด้านบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ อาชีพ การศึกษา สถานะทางครอบครัวของผู้ขับขี่
- ๒) ด้านนิสัย ได้แก่ นิสัยการขอความเสียสละ ความท้อแท้ ความก้าวร้าว ความอ่อนไหว

ต่อแรงกดดัน นิสัยการยอมรับการเปลี่ยนแปลง

๓) ด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมการต่อต้านสังคม การยอมรับความเสี่ยง หรือการขับขี่โดยไม่มีใบอนุญาตขับขี่

๔) ด้านพัฒนาการ ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของร่างกาย ระดับฮอร์โมนของร่างกาย พลังงาน สมรรถภาพการนอนหลับของร่างกาย สภาพทางจิต อารมณ์และสังคมของผู้ขับขี่

๕) ด้านความสามารถการขับขี่ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์

๖) ด้านสภาพแวดล้อมที่รับรู้ ได้แก่ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมของผู้ปกครอง ความคาดหวังกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมและการสังเกตของผู้ปกครอง ค่านิยมทางวัฒนธรรม การโฆษณาของสื่อ แหล่งบันเทิง การรับรู้ถึงความเสี่ยง

๗) ด้านสภาพแวดล้อมในการขับขี่ ได้แก่ กลางวัน กลางคืน สภาพอากาศ สมรรถนะของรถ ลักษณะของผู้โดยสารที่เดินทางไปด้วยกัน เช่น อายุ เพศ การใช้สารเสพติดหรือเครื่องดื่ม เป็นต้น และวัตถุประสงคในการเดินทางนั้น ๆ

(๒) วิชากฎหมายและผลกระทบที่เกิดจากอุบัติเหตุ

(ก) ผลกระทบทางตรง ผู้ประสบอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บอาจถึงขั้นพิการ หรือเสียชีวิต รวมทั้งต้องสูญเสียเงินค่ารักษาพยาบาล ค่าซ่อมแซมวัสดุ ยานพาหนะที่เสียหายอีกด้วย

(ข) ผลกระทบทางอ้อม ได้แก่ สูญเสียทางด้านจิตใจ สูญเสียโอกาสในชีวิต สูญเสียกำลังสำคัญของครอบครัวและประเทศชาติ และสูญเสียเวลาในการดูแลรักษา

(ค) ข้อหาความผิดที่ถูกตัดคะแนนและบทกำหนดโทษ ได้แก่ ลักษณะการกระทำ ความผิดในแต่ละฐานข้อหาที่ถูกตัดคะแนนและอัตราโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้

(ง) จิตสำนึกและความรับผิดชอบในการขับรถยนต์บนถนนเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ ได้แก่ การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ขับขี่ได้มีความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้รถใช้ถนน และการสร้างพฤติกรรมให้ผู้ขับขี่ปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ โดยรับรู้ถึงสิทธิควบคู่ไปกับหน้าที่และความรับผิดชอบในการใช้รถใช้ถนนที่ถูกต้องและปลอดภัย

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก